

NOVERUM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

Provincias: Un trimestre. . . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. . . . . 6'00 »
Número atrasado: . . . . . 0'10 »

AÑO I ————— N.º 30
Sóller 28 de Julio de 1917

Correspondencia y Administración,
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

HABLADURIAS

(¡Cuestión personal!)

En el número 27 de este semanario, nuestro Director Urbano Rosselló, dedicó el artículo de fondo a notorias y escandalosas guapezas cometidas en Manacor. Entre los asuntos que debatió, había una protesta contra un tal Rogelio ex-sereno que cuando tenía tal cargo, encerró y dió una paliza a un joven porque fraternalmente bromeaba con un hermano sin promover ninguna clase de escándalo.

El tal Rogelio que según parece tiene más amor propio que delicadeza en el escribir, envía el siguiente *ultimatum* a nuestro Director, en forma de advertencias:

1.ª *Le emplazo para que diga su nombre y domicilio para poderme ver con usted particularmente, ya que dice que ahora que soy paisano tienen que recordarme ciertas cosas.*

2.ª *Le advierto que V. no tiene derecho para mentir descaradamente como V. lo hace, porque los semanarios son para decir verdades como puños, ¡eh! pero no para insultar y calumniar a sabiendas.*

3.ª *La bandera que tiene por lema: Justicia, Igualdad y Fraternidad la llevé en 1908 y 1909 como estoy dispuesto a llevarla siempre que me convenga; lo que no conviene es que un calumniador como usted intente escribir dichos lemas que con sólo escribirlos quedan manchados.*

4.ª *En cuanto tenga su nombre y domicilio si quiere que discutamos respecto este asunto ya sabe me tiene a su disposición.*
ROGELIO PEREZ

Nuestro Director le contesta a sus insultos de la siguiente manera:

1.º Me pide V. señor Rogelio, mi nom-

bre y domicilio, y en cuanto a lo primero debo decirle que mi nombre firmaba claramente el artículo de cuestión, pues para decir la verdad es cobarde emplear un *seudónimo*. En cuanto a mi domicilio, en la Redacción de este semanario me encontrará siempre a su disposición.

2.º Conforme. Sé que no tengo derecho a mentir y por eso procuro decir la verdad, pero también se que hay verdades que amargan ¿verdad amigo? V, da una prueba.

3.º Si V. está dispuesto a llevar la bandera de la Justicia, de la Igualdad y de la Fraternidad, *siempre que le convenga*, yo estoy dispuesto a llevarla siempre y a todas partes despreciando los *empleos* que puedan obligarme a atropellar los lemas de tan noble ideal. V. los atropelló, V. sólo es su defensor cuando *le convenga* y por lo mismo V. es el que mancha la causa, defendiéndola *cuando y como le convenga*.

4.º Estoy conforme de discutir con usted toda vez que deje el insulto para presentar pruebas que desmientan lo dicho por mi. Porque en su carta, solo insulta y no da ninguna prueba contraria.

Y mientras no me convenza con pruebas, lo que dije dicho está. Y tengo que añadir como el poeta:

...que lo que vieron mis ojos
es inútil me lo niegues...

Y contestadas sus preguntas me ofrezco a V. mientras sea en honor de la verdad.

URBANO ROSELLÓ

Es carré d'es Vent

Idó si estimats lectós, avuy m'ha pegat s'idea de contárvós s'histori d'es carré des Vent, de Sólle; histori que la podeu

creure, pues no se si sabeu que jo com a bon cristiá, no cont may mentidas.

Era a nes temps qu'el Bonjesús y Sant Pera anaven a trescá món, convertint heretjes amb cristians, y fent miracles per llarc, com per exemple convertí una senaye de pestenagas amb un covoy de carabassons, etc.

Idó el Bonjesús, un día qu'eren per Barcelona, digué a Sant Pera:

—Pera, ¿véus aquells terrossos de terra, que s'aguanten a demunt s'aigo, seny se anarsen a fons?

—No.

—Bon recatri, m'ahem si serás sego. ¿Tú no veus a s'endret d'aquí aquells piquets negres a demunt s'aigo?

—No.

—M'ahem si heurás d'aná veura Santa Lucía perque te curi de sa vista. Me ferás creura si vas tornant sego. M'ahem si aixi heu veurás.

Y dit y fet agafá un cuc de p'enterra, y convertintlhó amb una *trompa de mirá lluny*, torná dí a Sant Pera:

—Jes mira amb aixó, a veura si aixi heu veus.

—¡Ara heu veitx! ¿Y qu'es alló?

—Alló son ses islas Balears, y jo havia pensat aná a Mallorca amb una esgarripada.

—Idó anhemí.

Tots dós s'arregussaren es vestit y amb quatre llongos ja hey varen assé.

Comensaren a caminá arribant a un poble petit que tenía molts de taronjés y llimoneras, y demenant quin poble era los contestaren:

—Aixó es Sólle.

Arribaren a sa plassa, y entrant dins la parroqui, veren qu'era bastant gran y que a n'aquellas horas casi no hey havia ningú.

Eils dós s'en anaren a l'Altá majó, y

el Bonjesús, traguent de devall se seva capa dos ciris, los colocá a uns canelobras, ensenguentlós amb un llucquet.

Pero encara no los tení a ensesos quant una bufada de vent los hi apagava.

Los torná ensendre, y li passa lo mateix. Sinc vegades mes li torná passa es fet, fins que Sant Pera mes cremat qu'un dobbé de mistos, digué:

—Aquí hey ha cualcú que bufá, y jirantsé a derrera m'afiná es Vent que asegut a un banc, anave a bufá un'altre pic.

—¡A poquevergonya!, digué Sant Pera, tú la me pagarás, y investí a n'es Vent com un lleó, però es Vent per pó de rebre prengué un portal entrant dins la Sacristía, y Sant Pera a derrera.

Es Vent ja era a demunt es portal que hey ha a la Sacristía, que dona sortida a n'es carré d'es Vent, quant Sant Pera el va agiapi y exclamá:

—¡A indecent! Ara per cástic quedarás aquí bufant tot es temps que duri el món.

Y es Vent quedá allá sense poderse moure, posantsé a bufá tot furiós.

Desde llevonses ensá per aquest carré sempre hey-fá vent, jirantmós es paraygos en día que plou, o prenguentmós es capell, o la már de coses per l'estil.

Y desde aquell dia que passá es citat fet, es nostros antessesós digueren a n'aquell carré estret y curt: *es carré des Vent*, nom que tots seus sucesós han seguit dantllí, per causa de dues coses: una per costum y s'altre perqu'es Vent está sempre seguit qu'hey bufa.

Ara si creis qu'aquesta histori sia verte, creisvosó; ara si no vos ho creis, podeu está ben segurets que no vos heu equivocats de massa.

PEP NOY

ES JUGADÓ

S'ofici d'es jugadó es s'ofici més dolent

perque may está content

sino que sempre felló.

May es troba amb un velló

ni cap grosse cantidat,

pues totduna qu'a cobrat

es dobbés de se setmana

jas partit de bona gana

y pronte ja'ls ha jugat

Seguint sa seua quimera y jugant amb un y amb s'altre

sols no repare se falta

que comet de tal manera

y tal volta compra. espera

tot lo que ha de menesté

y quant cap dobbé no té

fá renou, y meleyeix,

y sa miseri sofreix

per no dú es seu camí bé

En sos penosos trabais cada día está ocupat

per guanyá una poquedat, que li coste prous desmays; si los juga... fá badais com vé s'hore d'es menjá. Endeutat per tot está y de tothóm molt mal vist; ell viu avorrit y trist perque nos vol subjectá.

Si a ses tavernas sen vá en que vaje ben mudat pronte un amic a trobat y ja él convida a pagá ipensau com ha de quedá si no dú cap sentimet! Doná es cap pe se paret perque sap que molt abans en tenia tants y tants y llevonses se veu net.

EGROJ

CARTA-PROTESTA

Hem rebut una carta d'un senyó alemán dirigida a n'en Pep Noy a la cual dam cabuda, a nes present número:

Sr. D. Pep Noy

Cabayero:

Mi ser alemán, en estar mocho ofendido de osté por su artículo.

Cabayero:

Osté decir a los alemanes caps rotjos, y los pinta, cabayero como ladriyones, en mi no consentir cabayero, ofensas para mis amigos alemanes.

Mi querer cabayero, rectificaque todo esto caso contrario, cabayero, mi le echara a osté una trompazo, es decir, mi querer tener con osté un desafio con espada, es decir, mi querer ir al huerto de honor.

Mi estar en Sóller. Para el desafio mi no querer cabayeros que bacan de padrinos, mi querer mujeres que bacan de padrinas.

Cabayero:

Dicho está, o osté rectificaca o yo querer ir al huerto de honor.

Cabayero:

Mi despedirse de osté, y esperar contesta, me despido de osté affmo. y s. s. P. R. R. O. C. O.

VON KARKLAINE

Quant en Pep Noy lletji aixó li pegá un tremoló terrible y llevó per últim fé aquesta cansó a Von Karklaine:

Alemán de Germania mire de buscar padrinas que no sean tan cochinas como las cartas que envía

Tota persona forense qu'a Palma haja d'aná molt barato pot mentjá a sa FONDA SOLLERENSE

Plassa Juanot Colom (Des tren) n. 3

PROGRAMA

de sas festas de S. Bartomeu, patró de Sólle, qu'ha compost y ha de presentá a S'Ajuntament EN XERRIM, per sa seua aprobassió.

(Continuació)

Divenres dia 24, festividat de S. Bartomeu en sortí es sol sa banda de música de Fornalutx recorrerá tot es poble tocant cualsevol pessa; la custió es fé renou per desberetá es poble.

A las vuit y mitja: Es municipal Corona vestit de grán gala lletjirá fort enmitx de plassa, a n'es Saitx, ses obligaciós que té, amb so fi que quant li tornin ordená fé una crida sobre no vendre carn, que no s'estrelimiti diguent lo contrari de lo que li han dit.

A las deu: Tot s'Ajuntament en massa, presidit per el senyó Batle y ses borlas, anirá a l'ofici y quant heurán acabat demenerán perdó a Deu de tot lo qu'han fet sense rahó y quantre es gust d'es poble.

A las onse: Grans corregudas a nes carré de la Má. Sa primera carrera está reservada a n'el senyó Batle, el senyó Ozonas, D. Miguel Colóm y a su excelencia des Curial. Es primé premit consistirá amb una purga de sal de Madrid y un pebre de benyeta.

Sa segona reservada a n'ets empleats de s'Ajuntament a fi qu'un día a l'any s'estirin es nirvis, ja qu'ets altres días no fan res. Es premit será un estereñinadó per llevá ses tereñinas de sas Casas de la Vila.

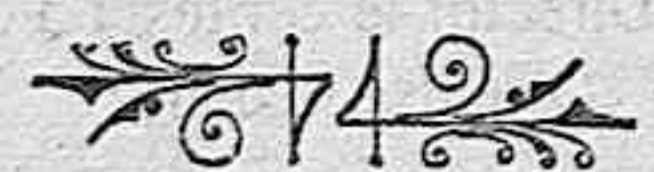
Ses demés corregudas quedan a disposició des públic, llevat de sa derrera que está reservada a ses fabricantes de «C'an Muana». Aquesta correguda se titulará: «Sa provada de ses pomas», perque es premit serán quatre pomas casi ruadas des sol.

A las dotse y mitja: Tothóm tendrá dret d'aná a diná estil de Buje, cose molt fácil, pues es bujerrins menjen de lo que tenen y respús.

A las quatre se música sollerica tocará quatre tocadas y a un intermedi pujará un coro demunt es cadáfal cantant un *balancé* amb sa siguent lletra:

L'any passat sa Coalició va teni bona votada pero aquesta vegade mos pareix sert de que nó.
¡Ay Coalició! ¡Coalició!
l'any passat fereu sa guerra y enguany sinó despertau fereu fots ets ous en terra

(Seguirá)

De Manacó

Mos siulen sense haveri colóms, y amb un bollit sense sal, referintsé a un potecari retirat, qu'es va fé de tal ofici perque tenia ses oreyes massa petitas y es morros massa prims y ha demostrat a n'es poble qu'ha sortit una selebridad perque amb uns cuants d'anys de practica aquesta carrera, de tan grossos que li han tornat ses oreyes y es morros ja se corquen.

Aquest tipo, perque es poble sapigué qui es éll, festetja a sa plassa d'en Ramón Llull, a cá un carreté, y noltros no sabem si es qu'aquestas joves tenen ganes des novio, puesto que atmeten aquest fulano que tantes d'atlotas li han donat carbassa.

De modo que ja pots está alerta Massiá perqu'hey há un altre Massiá a sa mateixa plassa que tú festetjas, que t'avisa per bé y te fá a sebre que per aquesta citada plassa hey habiten toreros, picadós, benderills y un merdè, (es merdè es un Massiá des dós).

Y quí es éll? No heu sé. Lo que sehem sert es que fá de foravilé.

Y per avuy ja basta.

Un banderillè que no du es vestit

DE FORNALUTX

L'amon Miquel es un homo d'aquets que diven *no voy a misa porque soy cojo, pero sí a la taberna poco a poco*; éll viu a fora vila, y total devalla es dissaptes y diumenjes per veure es seus amics per dins ses tavernas.

Com que per desgraci es molt curt de vista y li agrada molt senti lletji es periódics, se yeu precisat a aná a suplicá a nes seus amics que l'hey lletjesquen, y si el vesseu allá quant aplaudeix es fransesos, y protesta quantre ets alemáns, y si hey ha cualcú que li fassa al contrari o vaje quantre ses seves ideas, es tan forte sa rabiade que pren, que treu foc pes quixals y quant ja no pot més s'aferra... a sa copa d'anissat.

Ara me resta dí a n'aquest homo que cada cual te ses sevas ideas y opinions, y que fasse el favó de no insultá o maltratá ningú, que vaji quantre ses seves ideas, o cas contrari ja sehem lo qu'hem de fé.

Germá, bastan de rabiades per coses de poc való, o bé sense pensarhó menjereu mil xerrimades

UN CASSADÓ NOU

DE ALARÓ

¡Y qu'hey quedaren d'encantadas, dissaptes passat ses brodedoras d'Alaró.

Pero jó que ja tenc un coneixement de

bisti vey, los vaitx a dá un avis, que si el tenen en conta arribarán a trobá es bon camí, y si no, lo que llevó trobarán éllas será es caminoy que les durá a se morada d'en *Banyeta verde*.

Aquest avis es: Que no sigueu tan gomosas y que no fassau tant d'orgulloses.

Perque es sabut que tant es és seu orgullo, qu'es serol no hey aferra, (desgraciament tots es novios que los surten son tots sabetés.

Jó que estodiat molt es seu caracte, he comprés que son dignes de despreciá, sobretot unas quatre d'aquestas que son d'Alaró, y just perque tenen vuit corteradas, ja no volen cap sebaté.

Ell no deven sebre bé.
que ses que volen triá
sempre se solen quedá
amb un pobre fematé

EMOLOSTRALS

De Bunyola

Lo qu'es per Bunyola mos ne passen de bonas.

Ara mos resulta qu'es rellotje de la Vila no marxa, duguent molt de perjudici a n'es veins d'aquest poble. Segons s'aclarit mos resulta que s'encarregat d'arreglarlo, diu que no el vol arreglá perque no cobra.

Llevó a sa plassa «del Porche» hey ha una bomba per treura aigo, pes consum d'es poble y ara resulta que no treu aigo, protestant tothóm, y no hey há cap ferré que la vulga arreglá per pó de no cobra.

¡Ay bunyolins! Lo qu'es quant mos venguin a demaná es vot, convé que los enviem a filá.

També trobam digne d'atvertí a totas aquellas mares que tenen fijas grans, qu'es un escándol lo que passa amb aquestas, pues a horas que ja heurían d'está colgades, sen van de tró amb un bon bargantell.

Cas qu'aixó no s'acabi mos vorem precisats a tení qu'anomená noms, y llevó, llevó será *Troya*.

Y hasta un altre semana.

D' Artá

Segona Setmana

(Continuació de s'argument de sa pelicula artanenca:

Una Comedi mal jugada)

SA GENEROSIDAT D'UN USURÉ

(PROLEC)

Es día de sant Miquel decapvespre arribá a Artá per ferse carrec de sa sucursal de sa casa Debray en Guiem es Manacorí, qu'anomenaren pen *Debray*.

Sa seva primera visita va se a nes depósit de sa casa Debray per posarse en relacions amb en Tofol, qu'era es representant qu'havía de sorti, y después d'havé sopat qu'anavan per fé una volta en Tofol y en Guiem sa trobaren ¡Oh desgraci! amb so *frare vey*, o siga mestre

Tomeu s'ompare de na Margalida, y en Tofol qu'era amic vey amb mestre Tomeu, tengué s'ocasió de presentarli en Guiem, com a futur representant.

Sa conversació que mediá entre ells es molt freternal y amorosa y amb ella es *frare vey* s'oferi en tot y per tot a nen Guiem, diguentli que tenia una casa a sa seva disposició.

En Guiem agrahi s'oferiment de mestre Tomeu apesá que compregué que sa seva generosidad tenia dos sentits y així era, perque mestre Tomeu volia aprofitá s'entrada des novell Debray per cobrar sert contet que existia entre es *frare vey* y en Tofol, pero en Guiem qu'apesá de fé cara de bon-atlot es més espebilit que tota sa famili junta de mestre Tomeu *frare*, no se deixá convensa de sa comedi que li jugava es *frarot vey*.

Els en demá decap-vespre en Guiem acompanyat d'un antic companyero de corté anavan recorreguent es poble y aquest companyero l'acompanyá ¡oh deu mil desgracis juntas! a sa sucursal de l'infern, de sas bregas, d'ets escándols, de s'ipocresia, en fin a cas *frare vey*, ahont hey va coneixe na Margalida que des primé moment qu'en Debray la vé sa fitsá amb sa seua cara hermosa (que per sert formava contras amb sa demés famili) y senti una verdadera ilusió, uns nobles y leals desitjos, en fin en Guiem Debray pensá a n'aquell mereix moment prová de conquistá aquella atloteta que parexia qu'es nom de *frares* que tenen es de caseua era propiament que per rendi cult religiós a n'aquella santeta faltavan *frares* y supliren sa falta es *frarots* de sa seua famili.

Después de haverse oferits uns y altres es dos amics se despediren después d'havé promés en Guiem enforti aquella tenre amistad.

Aqui acaba es prolec y la setmana que vé derem principi a s'asunto de plé, es di esplicarem sa primera part que sa titulará:

CONFIANSA INTENCIONADA

(Continuatiá)

Es Iren Palma-Santañy

(De Santañy)

Hem rebut des poble de *cap-devall* una *epistola* estensa dirigida a sa Compañia de ferro-carrils de Mallorca firmada per devés mil personas, que per trobarle justa de tota justici li donam cabuda y oferim *tot* es setmanari a nes santañinés mentras siga per defensarse de sa reconscuda *presa de pel* que trata de ferlós sa dita Compañia.

Diu així:

Es poble de Santañy, sensible a tots ets abusos que tratan de ferli, protesta

amb tota sa seva forsa en contra de sa Compañia de Mallorca per havé posat a sa nova linea uns cotxos veis y destertellats, més dignes d'essé cremats que de tresportá personas des sigle XX, des sigle de sa modernissassió.

Protestam també que domés surtin cotxos de tercera a las quatre des dematí, per sas siguients rahóns:

1.ª Que no's just qu'una persona per essé probe y no poré gastá es *lujo* de una segona haja de pegá una dematinada torrosa.

2.ª Que tampoc es just qu'es *curiablans* y *costarrins*, siguent santaninés s'hajan de servi des tren de Felanitx perque perteix a un'hora rahonable y fé pagá uns preus més rehonables encara.

Protestam també des crescut intolerable preu de sas segonas y protestam que sa Compañia fassi constá que hey ha 62 kilometros de linea allá ahont domés existeixen 61 y pocas busques.

Y mos unim corporal y materialment a sas protestas que ja han iniciadas y fetas es lluchmajorés en so mateix sentit.

Y acaban fent un llamament a tot es poble per secundá aquesta protesta fins allá ahont importí per conseguí es nostro just anhel.

DE SANT LLORENS

Fa poc temps qu'un jove, passant pe s carre d'Artá sen entrá a dins una tevernetta y prengué una copa, y agafant después una guiterra, s'assegué a la fresque posantsé a tocá tan malament que no sabían lo que tocave y llevó per afejitó se posá a cantá ja podeu pensa com.

Se va extrenen qu'un homo que seya també a la fresque y que tenia un ase digués a n'aquest:

¡Jelat! Mira si cantas un poc y ferás joc amb aquell.

Y s'ase com si l'haguera entés se posá ¡aaa! ¡aaa! ¡aaa!

Cuant l'amo senti aixó se aixecá de se cadira y digué a nes que tocave sa guiterra:

—¿Que t'agrada aquest per acompanyarté?

Es guitarrista torná mes vermey que una punta de nás amb s'ivern, sa aixecá dexá sa guiterra y

«...caló el chapeo, requirió la espada miró al soslayo, fuese y no hubo nada».

XERRIMADES

Dos joves, en Juan es mosso de *Se Columna* y en Biel de *Can Salat*, s'altra dia los ne va passá una de fresque.

Totdós s'en anaren a l'horta a festetjá y

allá prengueren un susto monumental. Quant hey arribaven (que ja duyen ses atlotas amb ells) los daren un adrego de llimones tant grós, que los deixaren amb s'esquena qu'encara los cou, y a l'hora d'ara Deu sap ahont serían si no haguessin pres es camí de ca ses atlotas.

Cuant arribaren a ca ses mares de ses atlotas, aquestas s'acubaren costantlós pena ferlás torná en sí.

Total: Qu'es dos *valents* fojiren amb un revolver roveyat, d'es temps de ne *Mariacastaña*, que els s'havia dexat una de ses mares d'ellas, per pó que no fossen víctimas d'un atac imprevisit.

May vos ha d'asustá aixó, pues ni amb tirs ni escopetades, ni hasta y tot llimonades no vos tenen que fé pó.

Ta-ta-ti ta-ta-tó.

Se fa a sebre a tots es fadrins, fadrinas, casats, casades, viudos, viudas y tothóm en general, que en Jaume Arróm de s'Alquería d'es Compte, invita a tots es que tengan gust d'aná a sa festa, que tindrà efecte demá diumenge (a que en molt de gust serán obsequiats) allá trobaran caragols ben arreglats y butse de bòu y moltes altres coses bones, bones, pero bones y per ses atlotes guapes també hey trobaran jelats bonisims.

Ja sabem que ne Corona ne arretgla de lo milló y poreu d'amanarhó a n'es Bal-let o n'en Poma.

Lo que va sotcehí a sa sessió passada de s'Ajunt ament:

El batle no va di pocs desberats, perque... casi no parlá.

El senyó Ozonas perdé ses cartillas lletjint candidats referents a ciments.

El senyó Puitx acabá se *frescura*.

Y es Secretari se cansa de senti dois.

Y noltros qu'heu presenciarem, també.

Pes carré de la Romaguera, diven qu'un altre homo a tornat atupá sa dona.

¿Sebrieu per casualidad a n'aquin Sant hem de resá perque mos lliuri de tal mal?

Un *detective* nou mos comunica:

Una partida de jovenets *lluissos*, que devegades solen seure a una casa de senyós de se plassa de Sólle, diumenje dematí daren una prova, de que a pesá que fossen senyorets y *lluissos*, son molt mal educats, pues diumenje passat anaren a missa y vaitx veura qui eran ells.

Cuant hey entraren enlloc de prenda aigo beneida comensaren a pegarse sempentas y a moure truy, anant a la fi a seura a un banc, moguent allá un altre alborot. Un qu'ara ha vengut de Franse amagave galletas, un altre las treya, altres las cercaven, etc., etc,

Y per sa causa de que eran senyorets, ningú les deya res, y molts hey reyen.

¡Deu quart haguessin estat obrés es que feren aixó!

Jo de demunt aqueixas columnas felicit a ses sevas mares per se mala educació de seus fiys y las aconsey qu'enlloc de gastarsé tant amb lujo y amb coses de poc profit, fassin economías y comprin a nes seus fiys una *Urbanidat*, que molt l'han de menesté.

Y per ara *prou*, diven es catalans.

Mos conta un *Aussell*:

¿No heu anat may per devés se fábrica de *La Solidez*? ¿No heu reparat a sa finestra que fa vuit anat des carré de la Victori a nes carré de la Mà?

Idó a n'aquella finestra hey há un vidre enviscat, del cual molts de joves fujen per no enviscarsí, pero aixi mateix s'altre setmana hey quedá un *ropit*, que per sert se pensa assé molt viu, y sempre diu torpes a n'ets altres. ¿No sebeu qui és?

Idó es aquell que volia festetjá aquella atloteta de ses Marjades, que per conquistarle li vá regalá un ventay de dos reals y li volia fé creura qu'era de sinc; y qu'ella li regalá un joc de carabasses grosses, y un *paperillos insecticidas*.

A n'aquest jove per acabá li vuy fé un atvertenci:

Que no li servirán de res ets espías que té repartits per dins Sólle, y per últim li faitx aquesta cansó:

Ja pots aná ben aterta
a n'es que paran filats,
a nes fosses que te serquen
y a nes demés que tú saps.

Un parey de lectós mos diuen que donem es toc d'alerta, sobre lo indecentas que son sas peliculars que fan a nes nostros Cines.

Y aixó qu'*El Pueblo*, *l'Heraldo* y el *Sóller*, los alaben a mes no poré.

¡Y que fa fe de molt un'entrada de *gorria*!

Hem deixat de publicá es fotogravat de se *pareja* de «C'an Padassot», motivat a qu'encara no l'hem rebut.

De Portol mes envien un telegrama sense fils y mos diven:

Que diumenge era se festa y que resulta molt lluida apesá de que ses corregudes de sintas varen esse tals cuals, perque ses sintes eran quatre focs que ses atlotes havian refuats a sa tenda de cana Rosa que sols no los servían per adornos pes seus vestits, pero encara gracias a Deu que na feren y qu'en puguin fe molts anys.